

DSI-IV.7250.5001.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1480 ze zm.), w zw. z art. 8 pkt. 21a, pkt. 21b i art. 34 ust. 2c – 2f ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 870 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez [REDAKTOWANE], prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE] (wniosek z dnia: 31 października 2025 r., przekazany wg właściwości przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska, data wpływu: 1 grudnia 2025 r.),

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, poprzez uznanie stanowiska, że [REDAKTOWANE], prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą: [REDAKTOWANE], jest wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w rozumieniu art. 8 pkt 21b ustawy, w stosunku do napojów w butelce zwrotnej do 1,5 litra i nie będzie zobowiązana do przystąpienia do systemu kaucyjnego oraz zawarcia umowy z operatorem systemu kaucyjnego, przy zastosowaniu modelu dystrybucji polegającego na bezpośredniej sprzedaży do nabywających z kanału handlu nowoczesnego (tj. zakładów pracy, biur, sklepów, restauracji, kawiarni, barów, klientów indywidualnych).

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 października 2025 r. (data wpływu: 1 grudnia 2025 r.) [REDAKTOWANE], prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą: [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE], złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, dotyczących wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w zakresie podlegania pod system kaucyjny i obowiązku podpisania umowy z operatorem.

Do wniosku nie dołączono potwierdzenia uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego pismem znak: DSI-IV.7250.5001.2025 z dnia 9 grudnia 2025 r., wezwał [REDAKTOWANE], prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE], do wniesienia przedmiotowej opłaty. Podmiot w dniu 16 grudnia 2025 r. wniósł opłatę w wysokości 40zł na rachunek wskazany w wezwaniu.

W świetle przedstawionego poniżej stanu faktycznego, Wnioskodawca powziął wątpliwość, czy jako przedsiębiorca wprowadzający na rynek produkty w opakowaniach szklanych wielokrotnego użytku, które są dostarczane odbiorcom wymienionym we wniosku i odbierane przez tą samą firmę podlega obowiązkowi przystąpienia do systemu kaucyjnego, a co za tym idzie - do każdorazowego pobierania kaucji i podpisania umowy z operatorem, a także czy sprzedaż do klientów indywidualnych dokonujących dalszej odsprzedaży (sklepy, hurtownie, restauracje, kawiarnie, bistro, bar), którzy zobowiązani są do oddania pustych opakowań podczas wymiany, jest sprzedażą bezpośrednią w ramach obiegu zamkniętego szklanych opakowań oferowanych produktów (napojów).

Opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca (w dalszej części decyzji zwany również: Przedsiębiorca lub [REDAKTOWANE]) prowadzi działalność polegającą na wprowadzaniu na rynek krajowy wody w szklanych butelkach wielokrotnego użytku. Dystrybucja odbywa się w sposób bezpośredni – przedsiębiorca dostarcza produkt własną siecią transportową do odbiorcy (np. zakładów pracy, biur, sklepów, hurtowni, restauracji, kawiarni, barów, klientów indywidualnych), a następnie odbiera puste opakowania w ramach tej samej sieci logistycznej.

Butelki są opakowaniami wielokrotnego użytku, każdorazowo czyszczone i ponownie napełniane wodą w zakładzie produkcyjnym firmy [REDAKTOWANE].

Wnioskodawca prowadzi sprzedaż bezpośrednią w ramach obiegu zamkniętego opakowań szklanych wielokrotnego użytku (do 1,5 l), jego produktów do:

- *klientów instytucjonalnych* – woda dla pracowników/ odbiorca ostateczny. Klient zobowiązany jest do oddania pustych opakowań podczas wymiany.
- *klientów indywidualnych* – sklepy, hurtownie, restauracje, kawiarnie, bistro, bar, osoby prywatne, itp. Klient zobowiązany jest do oddania pustych opakowań podczas wymiany.

Wśród klientów indywidualnych występują:

- *klienci odsprzedający produkt konsumentom* (sklepy, hurtownie, restauracje, kawiarnie, bistro, bar, itp.) ale cały czas jest to klient zobowiązany do oddania pustych opakowań podczas wymiany.
- *klienci indywidualni – osoby prywatne/odbiorca ostateczny*, który jest również zobowiązany do oddania pustych opakowań podczas wymiany.

Sprzedaż prowadzona jest poprzez dostawy realizowane transportem własnym oraz poprzez sprzedaż w miejscu prowadzenia działalności.

Wszyscy klienci rozpoczynając współpracę z [REDAKTOWANE], dokonują zakupu opakowań - skrzynek i butelek (nie kaucja tylko zakup opakowań) w celu ich napełnienia. Zakup na podstawie FV, dokumentu WZ lub w nielicznych przypadkach dzierżawienia opakowań.

W przypadku zaprzestania współpracy, następuje odsprzedaż/odkupienie opakowań. Wnioskodawca rozlicza się z klientem na podstawie takich samych dokumentów jak w przypadku zakupu. W trakcie współpracy dokonywana jest wielokrotna wymiana opakowań i odbywa się bez konieczności każdorazowego rozliczania zwrotu opakowań i ponownego ich zakupu.

W przypadku kiedy klient dokonując zakupu wody lub napojów posiada już opakowania (wcześniej nabyte w [REDAKTOWANE]), [REDAKTOWANE] odbiera od tego klienta puste butelki w skrzynkach i sprzedaje pełne butelki (produkt w opakowaniu szklanym).

Wnioskodawca każdorazowo dokonuje analizy (monitoruje) ilości butelek szklanych wprowadzonych do obrotu. Klienci dokonują wymian z bardzo różną częstotliwością oraz wymieniają różne ilości opakowań przy jednorazowym zakupie, co oznacza, że butelki rotują setki razy w ciągu roku.

Stanowisko Wnioskodawcy:

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż działając jako wprowadzający bezpośrednio, zarówno produkuje, dostarcza wodę w szklanych butelkach bezpośrednio do klienta, jak i odbiera puste butelki własną siecią dystrybucji. Zdaniem Wnioskodawcy wyjątek dla przedsiębiorców o statusie wprowadzającego bezpośrednio, który wprowadza ustawa dotyczy [REDAKTOWANE]. Wnioskodawca realizuje obieg zamknięty butelek wielokrotnego użytku (bez pośredników), a co za tym idzie firma jest wyłączona z obowiązku naliczania i pobierania kaucji, co jest wyjątkiem przewidzianym w ustawie.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje został zdefiniowany w art. 8 pkt 21a ww. ustawy jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy opakowaniowej, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. Natomiast wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje został określony w art. 8 pkt 21b ww. ustawy, jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzenia do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonujący wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych do obrotu przez tego samego wprowadzającego.

Zgodnie z art. 21a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ww. ustawy. Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego.

Z kolei zgodnie z art. 21a ust. 2 ww. ustawy, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziom selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy. Powyższe wskazuje, że przepis ten dotyczy wyłącznie butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra.

Jednocześnie w przepisie tym brak jest obowiązku osiągnięcia wymaganego poziomu selektywnego zbierania poprzez przystąpienie do systemu kaucyjnego dla tych wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, tak jak ma to miejsce w ust. 1 art. 21a ww. ustawy dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje. Zatem dla butelek szklanych wielokrotnego użytku i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, nie ma obowiązku osiągnięcia wymaganego poziomu selektywnego zbierania tych opakowań zwrotnych poprzez przystąpienie do systemu kaucyjnego. W innym przypadku ustawodawca nie robiłby rozróżnienia dla tych dwóch grup wprowadzających poprzez odrębnie uregulowane ust. 1 i ust. 2 artykułu 21a ww. ustawy.

Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku, mają obowiązek osiągnięcia wymaganych poziomów selektywnej zbiórki (tak jak wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje dla pozostałych grup opakowań), ale mogą ten obowiązek realizować samodzielnie np. poprzez zbiórkę własną i wielokrotną rotację tych samych opakowań zwrotnych, pomiędzy wprowadzającymi bezpośrednio do obrotu a nabywającymi napoje w tych opakowaniach, tak jak Wnioskodawca wskazał w złożonym wniosku.

Tym samym Wnioskodawca nie musi przystępować do systemu kaucyjnego poprzez podpisanie umowy z podmiotem pośredniczącym na obsługę butelek szklanych wielokrotnego użytku w odniesieniu do klientów indywidualnych, zakładów pracy, biur, sklepów, restauracji, kawiarni, barów, bistr. W przypadku osiągnięcia wymaganego poziomu selektywnego zbierania butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 litra poprzez własną zbiórkę tych zwrotnych butelek szklanych nie będą objęci obowiązkiem zapłaty opłaty produktowej.

W świetle powyższego, Wnioskodawca dostarczając produkty w szklanych butelkach wielokrotnego użytku wyłącznie w modelu sprzedaży bezpośredniej – prowadząc dystrybucję produktów w szklanych butelkach zwrotnych do podmiotów z sektora handlu nowoczesnego, do miejsca ustalonego pomiędzy Wnioskodawcą o nabywającym, a następnie odbierając opróżnione opakowania po produktach bezpośrednio od tych nabywających przy okazji dostawy kolejnych produktów i przekazując je do ponownego napełnienia produktem, będzie mógł realizować obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 2 ustawy, poprzez zapłatę opłaty produktowej lub w drodze zbiórki własnej, prowadzonej przez Wnioskodawcę.

Jednocześnie Wnioskodawca sam zwrócił uwagę, że wątpliwości interpretacyjne rodzi w szczególności sytuacja z Klientem ██████████, który jest Klientem indywidualnym dokonującym dalszej odsprzedaży w opakowaniach szklanych, ale na którym ciąży obowiązek oddania pustych opakowań podczas wymiany. Wskazano, że w przypadku prowadzonego przez Stronę modelu działalności funkcjonuje wewnętrzny, zamknięty obieg opakowań i nie dochodzi do pobierania kaucji od konsumenta końcowego. Podkreślono jednocześnie, że (cyt.): „obrot opakowaniami odbywa się pomiędzy określonymi podmiotami (np. producent–sklep–hurtownia)”. Tym samym jednak wyraźnie wskazano, na co zwraca uwagę tutaj. Organ, że w przedstawionym modelu występują ogniwa pośrednie. Co prawda ██████████ uznała, że problem (tj. możliwość zakwalifikowania podmiotu jako wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku), dotyczy takich podmiotów jak sklepy, hurtownie, restauracje, kawiarnie, bistra czy bary, niemniej ewidentnie została zwrócona uwaga na wątpliwości związane z niejednoznacznością takiej sytuacji, w której występuje kilka podmiotów w łańcuchu dostaw.

Mając powyższe na uwadze, w opinii tutejszego Organu w model sprzedaży bezpośredniej wpisuje się wyłącznie opisana we wniosku sprzedaż do nabywających z kanału handlu nowoczesnego takiego jak zakłady pracy, biura, sklepy, restauracje, kawiarnie, bary, klienci indywidualni.

Sprzedaż bezpośrednia, w rozumieniu praktyki gospodarczej i wykładni celowościowej Ustawy, oznacza sprzedaż produktów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio do punktów sprzedaży detalicznej lub gastronomicznej tj. do podmiotów, które oferują te produkty konsumentowi końcowemu. Cechą sprzedaży bezpośredniej jest zatem brak pośredniego ogniwa handlowego (np. niezależnych hurtowni czy dystrybutorów), które dokonują dalszej odsprzedaży produktów innym przedsiębiorcom.

Tut. Organ stoi na stanowisku, że model sprzedaży polegający na dostarczaniu przez Wnioskodawcę swoich produktów bezpośrednio zarówno do klientów indywidualnych – osób prywatnych/odbiorców ostatecznych, jak i do pozostałych wymienionych przez [REDAKTURA] podmiotów, tj. klientów odsprzedających produkt konsumentom, takich jak zakłady pracy, biura, sklepy, restauracje, kawiarnie, bistra i bary wpisuje się w model sprzedaży bezpośredniej.

Jednocześnie Marszałek Województwa Wielkopolskiego podzielił wątpliwości Wnioskodawcy w odniesieniu do hurtowni, uznając, że nie mieszczą się one w modelu sprzedaży bezpośredniej. W przypadku gdy producent sprzedaje produkty do niezależnych hurtowni, podmiotów pełniących funkcję dystrybutora czy spółek zależnych zajmujących się dalszą dystrybucją, nie dochodzi do sprzedaży bezpośredniej ponieważ podmioty te są jedynie kolejnym ogniwem łańcucha handlowego. Zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu art. 8 pkt 21b ustawy, każdy nabywca produktu w opakowaniu – niezależnie od celu zakupu, jest nabywającym w rozumieniu przepisów ustawy. Jednakże dla potrzeb ustalenia statusu wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku i jego dalszych obowiązków wynikających z wdrożenia systemu kaucyjnego, istotna jest nie sama sprzedaż i nabycie produktu, lecz również, a może przede wszystkim, charakter sprzedaży dokonanej przez wprowadzającego. Powyższe wynika zresztą wprost z samej definicji wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, zamieszczonej w art. 8 pkt 21b ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w odniesieniu do którego użyto sformułowania „dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej”, a które to, w ocenie tutejszego Organu stanowi konstytutywny element tej definicji.

Powyższe oznacza, że niezależnie od kanału dystrybucji, każdy zakup produktu w opakowaniu jest nabyciem w rozumieniu przepisów ustawy, jednakże tylko sprzedaż bezpośrednia do użytkownika końcowego lub podmiotu, prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na jego końcowej dystrybucji do takiego użytkownika końcowego, powoduje, że sprzedający uzyskuje status wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniu na napoje.

Celem wyróżnienia sprzedaży bezpośredniej winna być identyfikacja tych przypadków, w których producent samodzielnie dostarcza produkty do punktów sprzedaży detalicznej, gastronomicznej itd. z pominięciem pośredników handlowych (hurtowni, dystrybutorów, platform logistycznych).

Mając powyższe na uwadze, tut. Organ podzielił stanowisko Wnioskodawcy co do posiadania przez niego statusu wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w rozumieniu art. 8 pkt 21b ustawy, w stosunku do napojów w butelce zwrotnej do 1,5 litra w zakresie zastosowania modelu dystrybucji, polegającego na bezpośredniej sprzedaży do nabywających z kanału handlu nowoczesnego (tj. zakładów pracy, biur, sklepów, restauracji, kawiarni, barów, klientów indywidualnych).

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.